

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 640/2014
02.07.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Ђ.К., због кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.К., адв. Г.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 5К 979/11 од 23.09.2013. године и Вишег суда у Сомбору Кж 78/14 од 10.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2014. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.К., адв. Г.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 5К 979/11 од 23.09.2013. године и Вишег суда у Сомбору Кж 78/14 од 10.03.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 5К 979/11 од 23.09.2013. године, окривљени Ђ.К. оглашен је кривим због кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако у року од 2 године од правноснажности пресуде не изврши друго кривично дело и кажњен је новчаном казном у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени исту не плати суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

На основу члана 70. став 1. тачка 7. и члана 87. став 1. и 230. став 3. КЗ окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања ... кутија цигарета марке ..., ... кутија цигарета ..., ... кутија цигарета ... и ... кутија цигарета ...

Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка, односно судског паушала плати износ од 5.000,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж 78/14 од 10.03.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ђ.К., а пресуда Основног суда у Сомбору 5К 979/11 од 23.09.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Ђ.К., адв. Г.Ј., поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.К., адв. Г.Ј., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП ("Службени гласник РС", број 72/11 од 28.09.2011. године), у односу на првостепену пресуду, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Бранилац окривљеног Ђ.К. у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних пресуда повређен закон из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, јер у радњама окривљеног није наведено у чему се састоји наводно бављење окривљеног преношењем робе преко царинске линије, а што подразумева активност вишеструког преноса робе, па стога изрека пресуде не садржи све елементе кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела, за које је окривљени Ђ.К. оптужен и оглашен кривим, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног, неосновано је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 2 и 3 образложења, дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Стога и по налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела, за које је окривљени Ђ.К. оптужен и оглашен кривим, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела кријумчарење из члана 230. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика, па супротни наводи захтева браниоца окривљеног су неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.